

Manel: “Ara un disc només és novetat durant dos mesos”

El grup barceloní presentarà 'Jo competeixo', publicat l'abril passat, el 10 de febrer a La Mirona i el 15 d'abril a l'Espai Ter de Torroella
Al maig portarà a terme una gira per sis països europeus

Guillem Gisbert, cantant i guitarrista de Manel, ahir a la redacció d'El Punt Avui a Girona Foto: QUIM PUIG.

La primera impressió és que ja fa molt de temps que va sortir el quart disc de Manel [<http://www.manelweb.com>], Jo competeixo, i en realitat encara no fa un any que es va editar, concretament el 8 d'abril del 2016. Tot va molt ràpid. “Ara un disc només és percebut com a novetat durant dos mesos, i després ja et pregunten si tens projectes nous en perspectiva”, afirma Guillem Gisbert, la veu del quartet barceloní, que aquest any celebra el desè aniversari. En realitat, la seva celebració consisteix, simplement, a continuar treballant i donar continuïtat, en sales i auditoris, a una llarga gira

que va començar el maig passat a l'Auditori de Banyoles i ara torna a les comarques gironines: el 10 de febrer actuaran a La Mirona [<http://lamirona.cat/index.php/concerts/335-manel>] de Salt (23 h, 18 i 22 euros) i el 15 d'abril a l'Espai Ter [<http://www.espaier.cat/programacio-musica-2017/detaldelevent/259/-/manel-jo-competeixo.html>] de Torroella de Montgrí (22.30 h, 18 i 20 euros). De moment, el grup té pendents 27 concerts fins al 24 de juny, quan actuarà al festival Clownia, organitzat per Txarango a Sant Joan de les Abadesses. “Després d'aquesta data farem més concerts que encara no estan confirmats, segurament fins al setembre o l'octubre. El que és segur és que d'aquí a un any no estarem tocant.” Entre els concerts ja anunciats hi ha els deu de la gira europea que portaran a terme al maig per Londres, Dublín, París, Luxemburg, Basilea i cinc ciutats alemanyes: Munic, Colònia, Hamburg, Berlín i Frankfurt. “Les gires per l'estranger les fem amb l'esperança de passar-ho bé i veure una mica de món. I si no hi perdem diners, ja serà molt raonable haver sortit del país.” En els pròxims mesos també visitaran diverses ciutats de l'Estat espanyol com ara Saragossa, Gijón i Madrid, on tornaran el 29 de març, després d'haver omplert l'octubre passat la històrica sala Joy Eslava, un dels temples de la Movidia. En resum, Manel sembla un grup sense fronteres, ni geogràfiques ni estilístiques: una de les poques bandes del país que poden tocar sense problemes aquí i a Madrid –poden sortir a la portada d'una revista d'àmbit estatal com ara Rockdelux i rebre el premi de la crítica d'Enderrock al millor disc de pop-rock del 2016– i en festivals tan diferents com ara Primavera Sound, Canet Rock, Cap Roig i Clownia. Com ho aconsegueixen? “Tot plegat s'ha produït d'una manera molt natural, sense cap estratègia per part nostra des que érem només un grup d'amics que intentàvem fer cançons en un pis del carrer Entença de Barcelona. Crec que els grups de música controlem només les cançons que fem i després hi ha tota una sèrie de factors aliens a nosaltres que les porten cap a un lloc o un altre”, explica Gisbert, que no té cap prejudici per tocar en un lloc determinat. “Fa quinze anys, quan la paraula indie tenia algun tipus de sentit, sí que es va crear una escena amb un públic molt concret, però ara els grups estan encantats d'anar a tocar a tot arreu, sense cap mena de mania. Al final, estem parlant de feina: és el nostre ofici”, hi afegeix el cantant, que sí que reconeix les seves arrels indies en una joventut marcada musicalment i emocionalment per Los Planetas –als quals va anar a veure a Olot el 2003–, Chucho i “els primers discos de Nacho Vegas”. D'aquella època va heretar també una certa actitud escènica: el “rotllo hieràtic”, que era fruit també de la timidesa i que ha anat evolucionant amb els anys i les gires.

Després d'una dècada i quatre discos d'èxit, elaborats “sense presses” i publicats cada dos o tres anys, és fàcil fer els càlculs: “El proper disc sortirà probablement el 2018 o el 2019. Tant de bo sigui el 2018.” Ara mateix només

tenen una cosa clara, després de la bona experiència a Jo competeixo amb el nord-americà Jake Aron, ja un amic: "Segur que tornarem a treballar amb un productor, que no sabem si tornarà a ser ell, però ens ha anat molt bé que hi hagués una cinquena persona a l'estudi."

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 01-02-2017 Pàgina 18

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1057843-manel-ara-un-disc-nomes-es-novetat-durant-dos-mesos.html>